

tror, at det Spørgsmaal ikke mere kan siges at være aktuelt. Der kan ganske vist tales om denne Sag i Udvalget, og der kan ogsaa gøres Forsøg paa paa anden Maade at stille noget andet op, men jeg tror, at efter den Udtalelse, vi have hørt fra den højtærede Finansminister, og efter den Stilling, det andet Ting har taget til denne Sag; og efter den Stilling, som Landbruget, i det hele taget det store Flertal, har taget til denne Sag, vilde dette at gøre Forsøg paa i denne Toldlov at indføre Beskyttelses-satser for Landbruget være et alt for tydeligt Fingerpeg i Retning af, at man ikke ønskede at faa noget ud af denne Sag. Jeg skal ikke komme ind paa alle disse Landbrugssatser. Det ærede Medlem vil have Beskyttelse for vore danske Pølser og dansk Smør; han vil have Mølleindustrien beskyttet, Told paa Mursten — et Par Kroner mere pr. Tusinde gjorde ikke noget — paa Brænde o. s. v. Han anførte ogsaa nogle Tal med Hensyn til Sukkerroer; de skulde naturligvis ogsaa med. Jeg skal da oplyse, at af hele det dyrkede Areal her i Landet, som udgør 6,891,000 Tdr. Ld., dyrkedes der i 1896 22,865,5 Tdr. Ld. med Sukkerroer paa de danske Øer og 111 Tdr. Ld. i Jylland, altsaa tilsammen 22,977 Tdr. Ld., hvilket ikke udgør $\frac{1}{3}$ pCt. af det samlede dyrkede Areal. Naturligvis er det en større Procentdel af det Areal, der dyrkes med Roer. Roearaelet udgør i alt 161,601 Tdr. Ld. og Roesukkerarealet — den Del altsaa, der dyrkes med Sukkerroer — vil være omtrent $\frac{1}{7}$ deraf, men naar man ser hen til, hvor ringe en Del det er af hele Landet, naar man ser hen til, at det er Landets bedste Egne — Sukkerroerne dyrkes næsten udelukkende paa Øerne og saa godt som slet ikke i Jylland — og naar man endelig ser hen til, at denne Produktion, selv om den ikke betaler sig saa godt som før, dog betaler sig bedre end Dyrkning af Korn, saa skønner jeg virkelig ikke, at der kan være Haab om at gennemføre en Beskyttelse ud over den, Sukkerødyrkerne allerede have. Noget lignende gælder for Hvedens Vedkommende. Hvedearaelet udgør omtrent 3 pCt. af det samlede Kornareal, ikke mere, og det vilde dog virkelig være urimeligt, selv om det lod sig gøre, hvad der maaske lod sig gøre,

at beskutte Befolkningen til Fordel for Hvededyrkerne. Endelig skal jeg gøre den Bemærkning, at naar der fra det ærede Medlems Side og fra flere Sider er fremkommet Bemærkninger om, at Risen burde man ikke opgive Tolden paa, da Risen konkurrerer meget stærkt med Byggryn, saa er det en Betragtning, som jeg ikke kan forstaa. Byggryn laves jo af den bedste Byg, og den bedste Byg sættes Prisen paa ovre i England, derfor vil man ikke faa en Øre mere for Byggen, enten der er Told paa Ris, eller der ikke er Told paa den.

Med Hensyn til Forbrugsskatternes Virkning i det hele taget blev der i Gaar henvist til en Afhandling af Professor Falbe-Hansen, hvoraf det skulde fremgaa, at disse Skatter virke nogenlunde forholdsmæssig gennem de forskellige Folkelag. Denne Afhandling er nu meget gammel, og jeg erindrer fra adskillige Aar tilbage — det var vist i Begyndelsen af Firserne — at det samme Spørgsmaal var oppe under Toldlovsforhandlingerne i Folketinget, og at Professor Falbe-Hansen, som den Gang var Medlem af Folketinget, protesterede mod den Anvendelse, der blev gjort af denne gamle Afhandling; og jeg erindrer ogsaa fra den Tid, at han i det andet Ting udtalte sig meget stærkt mod denne Beskatning af de smaa i Samfundet og brugte meget stærke Udtryk om den Virkning, denne Beskatning havde. Jeg har her Professorens sidste Afhandling, hans Finansvidenskab, der omfatter de Foredrag, han i de sidste Aar har holdt paa Universitetet, og det fremgaar ogsaa deraf, at han ikke godkender den Anvendelse af den nævnte gamle Afhandling, som blev gjort her. Men selv om det virkelig var saa, at Forbrugsbeskatningen virkede forholdsvis nogenlunde ligelig gennem de forskellige Samfundsklasser, saa fremkalder den dog tillige en stor Ulighed, som tidligere er bleven paapeget her; og som man aldeles ikke kan komme bort fra, og det er den, at den hviler stærkest paa dem, der maa købe mest, paa dem, der have Brug for mest, at den altsaa virker paa den Maade, at den Mand, der har den store Familie, bliver nødt til at svare den største Skat, medens den, der inden for samme Samfundsklasse har den